

І.В. Отиченко,

студент IV курсу ФЕФ,

спеціальність «Фінанси та кредит»,

ДВНЗ «Київський національний економічний університет

імені Вадима Гетьмана»,

В.В. Грибанова,

студентка IV курсу ФЕФ,

спеціальність «Фінанси та кредит»,

ДВНЗ «Київський національний економічний університет

імені Вадима Гетьмана»,

науковий керівник: Т.Д. Кривошлик,

к.е.н., доцент, доцент кафедри страхування,

ДВНЗ «Київський національний економічний університет

імені Вадима Гетьмана»,

АГРОСТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ ВДОСКОНАЛЕННЯ

Сільськогосподарське виробництво є доволі складною і важкою формою господарської діяльності, пов'язаною з біологічними і природними процесами, які перебувають в залежності від кліматичних факторів, залучення у виробництво людей, рослин, тварин, різноманітних за своїм складом і призначенням основних і оборотних засобів. Вплив цих та інших чинників «на результати сільськогосподарського виробництва призводить до значних збитків..., які у багатьох випадках унеможливають продовження такої діяльності та загрожують сталому розвитку аграрного сектора економіки. Враховуючи високу залежність агробізнесу від природних та погодних факторів, одним з шляхів мінімізації сільськогосподарських ризиків є страхування» [1, с. 57].

Страховий захист сільськогосподарського виробництва скрізь у світі є оптимальним способом забезпечення безперервності, збалансованості і стабільності розвитку аграрного ринку та одним із ефективних методів повернення збитків в аграрному секторі, оскільки страхові компанії заздалегідь формують необхідні резерви для майбутніх виплат, не вдаючись до зовнішніх і внутрішніх позик. Об'єктивна економічна мета використання страхування в сільському господарстві пояснюється недостатніми можливостями держави і ринку забезпечити широку маневреність фінансовими ресурсами господарюючих суб'єктів [2].

Нині вітчизняне агрострахування долає непростий шлях становлення. Незважаючи на складні економічні умови, сільськогосподарська галузь в Україні розвивається прискореними темпами, обсяги застрахованої продукції збільшуються. Але попри позитивну динаміку, сучасний стан розвитку страхування сільськогосподарської продукції в Україні не відповідає своїм завданням – сприяти забезпеченню стабільності сільськогосподарського виробництва та сталого розвитку аграрного сектору економіки. Серед важливих проблем, які стримують розвиток страхування сільськогосподарської продукції в Україні виділимо такі:

- недосконалість законодавства з питань агрострахування та обмеженість його дії лише за умови реалізації державної програми здешевлення вартості страхування сільськогосподарської продукції;
- низький попит з боку аграріїв на страхові послуги, обумовлений нестачею обігових коштів для сплати страхових премій;
- нерозуміння окремими аграріями переваг страхування як інструменту мінімізації ризиків.

Крім того, «недостатня фінансова спроможність, низький рівень довіри сільгоспвиробників до страхових компаній та їх послуг (програм), відсутність механізму лобіювання та захисту прав сільськогосподарських підприємств у цій сфері страхування залишаються негативними чинниками впливу на загальний стан страхування сільськогосподарської продукції в найближчій перспективі» [1, с. 61].

Вагому роль у здійсненні агрострахування відіграє держава, вона може як сприяти, так і гальмувати його розвиток. На наш погляд, пріоритетними напрямками держави у створенні ефективної системи агрострахування в Україні можуть бути:

- удосконалення законодавчих норм взаємодії сільськогосподарських товаровиробників, страховиків та держави;

- надання аграріям реальної фінансової підтримки шляхом реалізації програми здешевлення вартості страхування, яка дозволить зменшити системну проблему дефіциту коштів сільгоспвиробників через надання субсидій та стабілізувати їх діяльність у разі настання непередбачуваних подій (страхових ризиків);

- повернення до обов'язкової форми страхування врожаю, адже добровільна форма, маючи вибірковий характер залучення господарств до страхування, не дає можливості створити умови для фінансової стабільності всім господарствам.

Таким чином, сформована в Україні система агрострахування, у тому числі й за рахунок державної підтримки страхування сільськогосподарської продукції через субсидування, «потребує удосконалення і має бути спрямована на забезпечення належного захисту інтересів сільгоспвиробників та продовольчої безпеки держави, на стабілізацію виробництва та доходів у аграрному секторі економіки та стимулювання використання кращих здобутків технології сільгоспвиробництва» [3]. Оптимальний варіант розв'язання проблем розвитку агрострахування в Україні має передбачати активну взаємодію учасників такого страхування – сільгоспвиробників, страховиків, Аграрного страхового пулу та держави.

Список використаної літератури

1. Кривошлик Т.Д. Державна підтримка страхування сільськогосподарської продукції в Україні [Електронний ресурс] / Т.Д. Кривошлик // Економіка: теорія та практика. – 2014. – № 1. – С. 57-67. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/econom_2014_1_12.

2. Ляшенко Н.В. Перспективи агрострахування та необхідність страхового захисту в сільському господарстві [Електронний ресурс] / Н.В. Ляшенко. – Режим доступу: <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=74681>.

3. Гончаренко С. Українське агрострахування потребує концептуально нової стратегії [Електронний ресурс] / С. Гончаренко. – Режим доступу: <http://glagol-info.com/news/152943-ukrainske-agrostrahuvannja-potrebu-konceptualno-novoi-strategii>.

УДК 336.012.23

Л.В. Пархета,

аспірант кафедри страхування,

ДВНЗ «Київський національний економічний університет

імені Вадима Гетьмана»

ПЕРСПЕКТИВИ ФІНАНСУВАННЯ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В УКРАЇНІ

Забезпечення належного рівня здоров'я населення є пріоритетним завданням будь-якої держави, її системи охорони здоров'я (СОЗ). Цілі та завдання, що стоять перед СОЗ, спрямовані на збереження та зміцнення здоров'я нації, забезпечення населення доступною й якісною медичною допомогою відповідно до рівня розвитку сучасних медичних технологій, з урахуванням реальних потреб населення, на основі принципів рівності та справедливості.

Система охорони здоров'я – це найбільш чутлива соціальна, політична та економічна сфера, що є частиною національної культури та має відношення до всього суспільства [1].

Питання фінансування галузі охорони здоров'я досліджувалися у наукових працях вітчизняних учених В. Андрущенка, О. Василика, О. Величко, В. Войцехівського, В. Дем'янишина, С. Кондратюка, Д. Полозенка, Ю. Пасічника, Я. Радиша, І. Радь, О. Тулай, С. Юрія та ін.